

Retall de premsa.
diari: El Punt
11 de setembre de 2006.

EL PUNT | Dilluns, 11 de setembre del 2006

CULTURA - ESPECTACLES

Art a vida o mort

Josep Maria Camí presenta a l'espai Volart escultures enigmàtiques i carregades d'espiritualitat

MARÍA PALAU / Barcelona
● Fidel al seu compromís amb l'art *trouvé*, l'escultor Josep Maria Camí (l'Espluga Calba, les Garrigues, 1947) exposa a l'espai Volart de la Fundació Vila Casas una vintena d'obres de

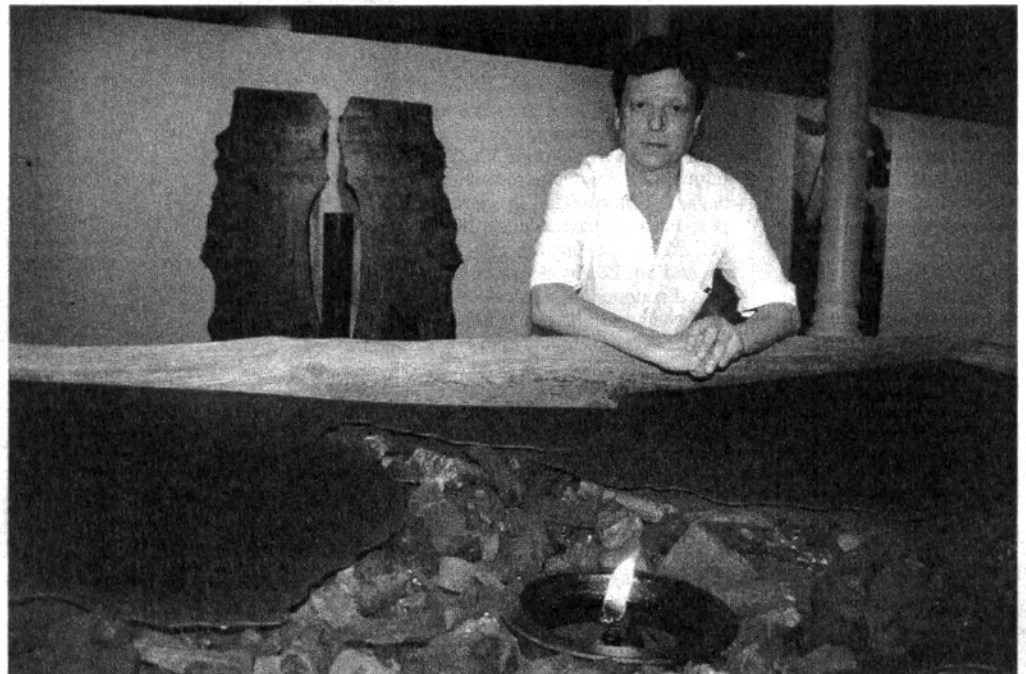
mitjà i gran format que, amb una aura enigmàtica, uneixen el culte a la vida i el misteri de la mort. Camí carrega d'espiritualitat les seves escultures i convida el visitant a fer un passeig profund guiat per tres sibil·les, Sàmia, Frígia i

Comea, dones de la mitologia grega i romana que tenien poders per fer profecies. Camí enllaça l'antiguitat amb la contemporaneïtat i reivindica les sibil·les dels nostres temps, encarnades en les dones més lluitadores.

Les sibil·les, les pitonisses de l'antiguitat, no han aparegut perquè sí en la creació de Camí. En la seva trajectòria, hi ha molts exemples de peces d'esperit sibil·lí. Les escultures de Camí sempre han tingut un sentit obscur, enigmàtic, reforçat per conceptes duals. Per exemple, la celebració de la vida enfront el misteri de la mort. Llum i foscor seria una altra dualitat que impregna el seu treball. I paraula i silenci. Així com la comunió entre materials nobles i materials trobats.

L'art *trouvé* és l'essència del procés creatiu de Camí. Continuant amb el concepte de forcejament entre vida i mort, l'escultor ressuscita objectes que l'home ha decidit que ja no són necessaris. Porticons corcats, discos industrials rovellats, fragments de dalles, nínxols ennegrits, llibres engroguits... Objectes que, temps enrere, sí que havien estat desitjats, en alguns casos fins i tot idolatrats, per l'home. Camí els recupera, els ennobleix i els torna a donar vida en les seves escultures.

L'exposició *Temps de sibil·les*, que es podrà visitar a l'espai Volart de Barcelona fins al 18 de novembre vinent, té un punt de partida que enllaça l'abans i l'ara. Aquest punt de partida és una pintura del segle XVI, *Sibil·les Sàmia, Frígia i Comea*, del Museu d'Art Religios de San Gil d'Atienza, atribuïda recentment a José de

Josep Maria Camí, amb *L'Oracle de Teresa de Calcuta*. Al fons, *L'Oracle d'Eleonor Roosevelt*. / MARTA MARTÍNEZ

Soreda. El projecte expositiu de Camí recupera aquestes sibil·les reinventades durant el Renaixement i, alhora, el mateix escultor reinventa també les sibil·les en clau contemporània. Qui són les sibil·les del segle XXI?

En el recorregut per la mostra, hi ha tres parades obligatòries. La primera en una sèrie d'obres que Camí va crear fa entre tres i sis anys, en què manifesta la seva voluntat, com a creador, de reivindicar la memòria dels objectes rebutjats (*Memento*, a partir

de velles revistes dels anys cinquanta que col·leccionava la seva mare) i el misteri del cicle vital (*Vita-ae*, un ou d'estruç que s'enfronta a un crani).

En una segona parada, Camí convida l'espectador a reflexionar sobre els mals del nostre temps. L'escultor proclama el seu compromís amb la humanitat i ofereix el pitjor dels vaticinis possibles, la més cruel de les profecies possibles (*Rèquiem per Mesopotàmia*, dedicat a la guerra de l'Iraq; o un conjunt escultòric format per qua-

tre fragments del planeta que representen les pandèmies –*Lacrimosa dies illa*–, les guerres –*Dies irae*–, l'esgotament de les energies i de les reserves naturals de la terra –*Tellus sudore*– i els canvis climàtics –*Vaticinata est*).

En sintonia i alhora en rebel·lió amb aquest destí fatal, Camí mostra una sèrie d'obra recent dedicada als oracles. N'exposa cinc, creats en homenatge de grans dones lluitadores i defensores de la pau, com la militant política Aung San Suu Kyi, filla del pare

de la independència birmana, arrestada sense judici i sense càrrecs durant cinc anys pels militars del seu país. Un altre d'aquests oracles està dedicat a les *sibil·les Nobel*: onze dones que han guanyat el premi Nobel de la Pau. Un tercer és per a Las Madres de Mayo. Teresa de Calcuta també es mereix un oracle. I Wangari Maathai i Eleonor Roosevelt, dos més. «La sèrie dels oracles només ha començat. Marcarà el meu treball dels pròxims anys», assegura Camí.